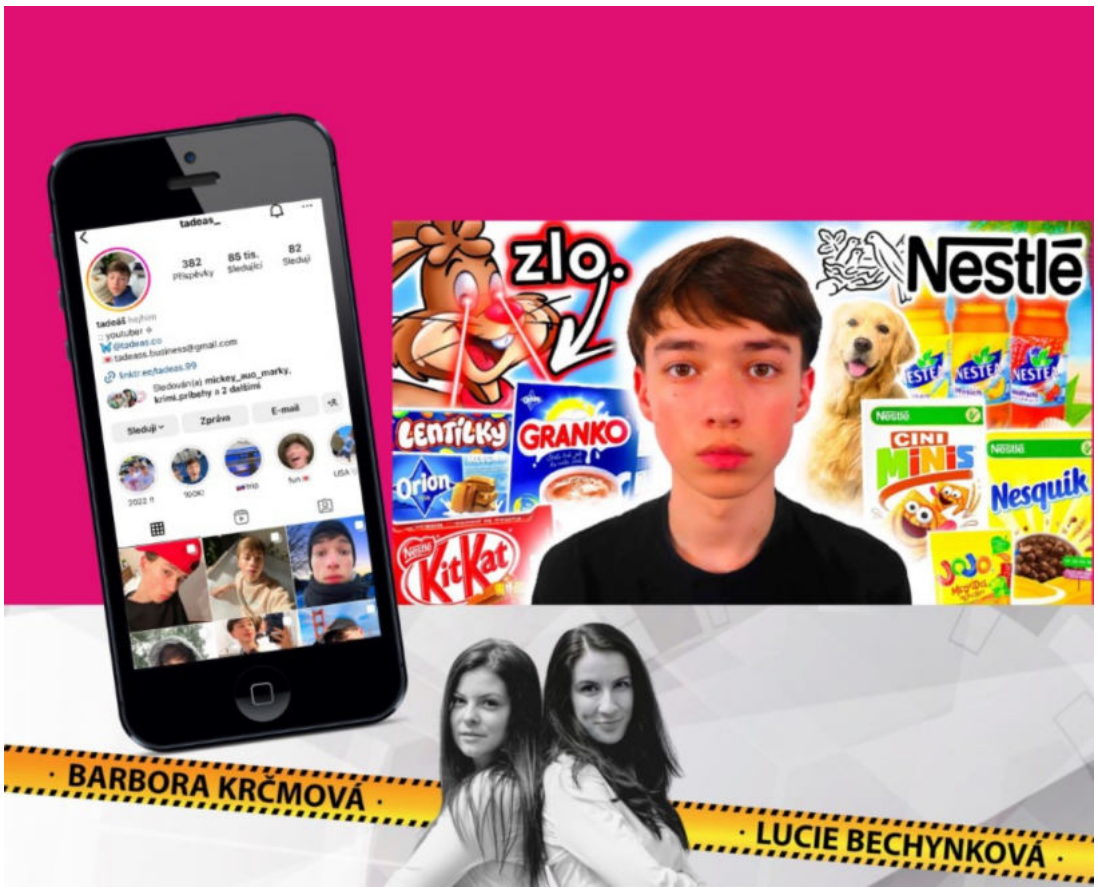

CO NOVÉHO VE ŠKOLE?
Den učitelů nebo Den bez aktovek?
ČTĚTE NA STRANĚ 2

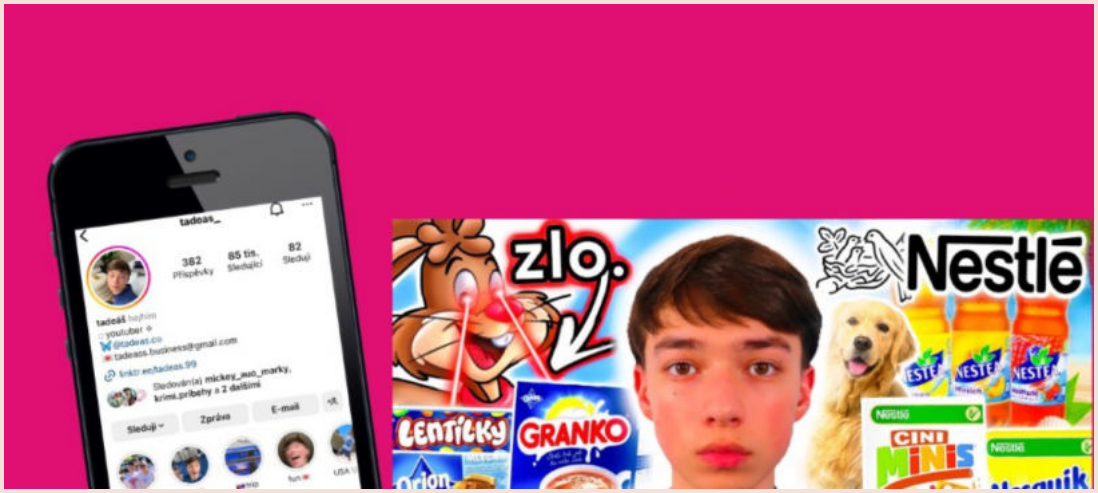
ROZHOVORY SE SLAVNÝMI INFLUENCERY!
Zaostřeno na Anetku, Tadeáše, Lucku a Báru!
ČTĚTE NA STRANĚ 4

Sledují sociální sítě naše aktivity a kradou naše data?

TikTok

Jak moc je nebezpečné používání TikToku? Opravdu informace o nás přeprodává třetí straně? Jsme pokusní králíci pro tréning umělé inteligence? Možná se jen někdo snaží zničit tolik populární aplikaci, kterou TikTok bez pochyby je. Je-li to ale problém TikToku, musí na nás stejná nebezpečí číhat i z jiných aplikací jakými jsou například Instagram, Snapchat a jiné. Nebo snad ne? **To a mnohem více se dozvíte v našich školních novinách!**

Toto číslo je opravdu nabité rozhovory! Vyzpovídali jsme pro vás influencery, youtubery i tvůrkyně neoblíbenějšího krimi podcastu v ČR!!!

Je život tvůrce na sociálních sítích opravdu tak snadný a jednoduchý a stále zalitý sluncem?

To vše a i mnohem víc se dočtete v rozhovoru s Anetou Chroustovou . Jak vzniká video o konspiračních teoriích? A mohou nás youtubová videa obohatit? Přečtěte si rozhovor se sedmnáctiletým youtuberem Tadeášem Kočím a dozvíte víc.

Nezapomněli jsme ani na milovníky záhad a krimi příběhů. Skvělý rozhovor nám poskytly holky Bára a Lucka z podcastu Opravdové zločiny . Rozhovory začínají na straně 5!!!

Pěkné počtení vám přejeme.

Vaše redakce Věc Makropulos

Krásné svátky jara

foto: olomouc.cz

Za celou redakci časopisu Věc Makropulos bychom vám, našim milým čtenářům, popřáli krásné svátky jara.

Velikonoční dílny

foto: Amélie Sklenářová

Již dlouhodobou tradicí naší školy jsou adventní dílny, které jsme letos vyměnili za dílny velikonoční. Pár dní před Velikonocemi si jedno páteční odpoledne mohli užít rodiče, děti i učitelé společně strávený čas ve škole vyráběním velikonočních dekorací. A to nebylo zdaleka všechno! Kdo si nechtěl nic vyrábět, mohl si

foto: Velikonoční únikovou hru přišly otestovat i naše novinářky

ve škole i něco zahrát. Tato skvělá akce se konala 17 . března.

Co jste si mohli vyrobit?

- Velikonoční věnec z proutí
- Kaleidocyklus
- Věnec z vajec
- Jarní květináček
- Korálkové ozdoby

A co jste si mohli zahrát?

foto: Veronika Dynterová

- Kdo si hraje nezlobí
- Nebo dokonce i Velikonoční únikovku

Velikonoční únikovka byla nakonec tak oblíbená, že si ji žáci mohli zahrát i odpoledne následují dny.

Autor: Rozálie Schmidová

Den bez aktovek

foto: Markéta Žítková

foto: Markéta Žítková

Pamatujete si na minulé noviny, kde jsme vám představili nové výzvy školního parlamentu? Každý měsíc si totiž žáci našeho školního parlamentu odhlasují výzvu, do které se pustí, vytvoří si plakátky a propagaci. První výzvou byl Den naruby, kdy si

foto: Veronika Dynterová

žáci přehodili role a děvčata se oblékla za chlapce a opačně.

Již druhou výzvu školního parlamentu zvládli naši žáci naprosto bravurně!

Tentokrát si školní parlament odhlasoval, že nás čekal den bez aktovek a batohů. Žáci i dospělí si museli své učební pomůcky přinést v jakýchkoliv jiných nosidlech, než v běžný školní den. Nejkurióznější byla basa od piva, nákupní košík nebo dokonce popelnice na bioodpad!!! Objevilo se několik kufrů na kolečkách, síťovek, krabic od bot a dokonce hrnce. Zúčastnili se i žáci šestých ročníků, kteří ten den nebyli ve škole, jelikož jeli do Planetária. Ani oni však nezaháleli a vzbudili v MHD poprask tím, že si své svačiny vezli v kufrech, igelitkách nebo také v kbelících na úklid. A co vy a vaše třída? Zúčastnili jste se také?

Den učitelů

foto: Gábina Jackson

V úterý 28. března se narodil jeden z největších učitelů, Jan Amos Komenský, který kdy po světě chodil. Byl to právě on, kdo přišel s myšlenkou školy hrou, tedy s tím, že se děti nebudou učit všechno nazpaměť, ale věci si budou moci také vyzkoušet a osahat. A právě na den jeho narození se slaví svátek Den učitelů.

foto: ČT Déčko

A aby si naši učitelé od nás také trochu odpočinuli, my žáci, jsme si s nimi vyměnili role a den odučili za ně. Nejdříve jsme se museli zapsat na volné hodiny, které nám vyučující dali k dispozici a domluvit si s nimi schůzku, co ten den máme učit. Mohli jsme si utvořit skupinky po dvou až třech žácích a odučit

foto: Svatka Vošická

tak dvě hodiny. Učit jsme mohli ve svém nebo nižším ročníku. Nakonec jsme zjistili, že být učitelem není vůbec jednoduché, musíte děti zaujmout a udržet si jejich pozornost.

Naši školu navštívila také Česká televize Déčko, která letos natáčela u třeťáčků, u kterých učili páni učitelé z 6 . a 7. třídy. Celou reportáž si můžete pustit

foto: Svatka Vošická

na stránkách České televize.

Přejeme všem učitelům, aby si užili svůj den.

Autor: redakce

Jaké znáte sociální sítě?

Víte, co jsou to sociální sítě? A máte nějaké? Sociální sítě jsou doslova fenoménem dneška a skoro každý alespoň jednu síť používá? K čemu vlastně ale slouží a jaké známe? Pojďme se na to společně podívat! Sociální sítě umožňují lidem se zabavit, jako třeba něco dobrého upéct, uvařit nebo si něco vyrobit. Některým lidem slouží tyto platformy, jako třeba YouTube, také jako jejich práce. Dostávají peníze za to, že ukazují nebo doporučí nějakou značku, a od té pak mohou dostat peníze, slevu nebo další výhody. A považují to za opravdovou práci! Přijde vám to jako práce snů?

YouTube: Na YouTubu můžeme pozorovat různé youtubery a infulercery, dále pak zábavná videa nebo i vzdělávací videa. Jedná se především o službu s videi, proto je tak populární.

Instagram : Na Instagram můžeme dávat fotky třeba sebe s kamarády nebo jen svoje fotky, dále i fotky zvířat, hezkých míst nebo jídla. Dnes už můžete přidávat i krátká videa.

Facebook: Facebook slouží k tvořivosti, zábavě a k informacích o různých událostech. Využít můžete i **Messenger**, přes který si můžete posílat zprávy se svými kamarády.

Twitter: Tweet znamená anglicky ptačí prozpěvování. Slouží tedy něco jako „SMS internet“. Je poskytovatelem sociální sítě a mikroblogu .

TikTok: TikTok je sociální síť pro vytváření a sdílení krátkých vide. Tato aplikace umožňuje natáčení krátkých videí. A co vůbec na TikTok lidé natáčejí? Třeba různé tanečky, karaoke, dovednostní kreace a vtipné skeče.

LinkendIn: Tato sociální síť slouží k hledání práce, prezentování vaší práce s cílem najít si zejména zaměstnání a je možné navázat spolupráci.

WhatsApp: Aplikace WA je aplikací pro zasílání zpráv nebo pro videohovory či normální hovory.

Autor: Rozálie Schmidová

Jaký je rozdíl mezi influencerem youtuberem a bloggerem?

Pojmů kolem sociálních sítí je opravdu strašně moc. Kdo se v tom má nakonec vyznat? Kdo je to vlastně influencer, youtuber nebo blogger?

Influencer
Influencer je označení pro člověka, který je známý na sociálních sítích nebo jiných sociálních médiích. Samotné slovíčko pochází z anglického slova influence což je česky vliv. Jedná se tedy o člověka, který má určitý vliv na ostatní. Často s ním chtějí dělat spolupráci různé firmy, jejichž výrobky influenceři mají propagovat. A protože mají vliv, mohou tak ovlivnit poměrně velké masy lidí.
Youtuber
Youtuber je osoba, která aktivně natáčí videa na platformě YouTube. Někteří Youtubeři se tímto povoláním živí a vydělává jim to slušné peníze. Tady je deset nejodebíranějších českých Youtuberů.
1. MenT
2. GEJMR
3. Stejk
4. Tary
5. HouseBox
6. PedrosGame
7. Kovy
8. Misha
9. Baxtrix
10. TVTwixx

První Youtubeři se v Česku začali objevovat kolem roku 2010. Youtubeři si založí svůj kanál a na něj přidávají svá vytvořená videa, které sami zpracují a videa upraví do finální podoby, kterou mohou vidět jejich sledovatelé. Video může obsahovat rady a návody, hraní her, kosmetiku a mnoho dalších. Díky svým videím získávají Youtubeři své příznivce tzv. odběratele, kteří jejich videa sledují. Následně tak mohou získat i sponzory.
Blogger
Blogger je člověk, který píše blog, třeba blog o cestování, o módě, o počítačových hrách a tak dále. Jeho blog můžeme najít na internetu. Často mají své blogy propojené i se sociálními sítěmi.

Autor: Kačka Dominiková, Anežka Žížalová

Co je na sociálních dobrého?

Ahoj, milí čtenáři, ráda tě tu opět vítám, tentokrát u článku „**POZITIVA SOCIÁLNÍCH SÍTÍ.“** Každá mince má dvě strany a my se nyní podíváme na tu dobrou. Nejedná se o placenou propagaci! Užij si článek.

1) Můžete si vymyslet, kam byste se chtěli jet podívat. Je pravděpodobné, že když jste nejednou projížděli Instagram nebo Facebook, uviděli jste fotku nádherné krajiny a řekli jste si ,,Páni tam bych se chtěl/a podívat“ a přitom je možné, že nebýt sociálních sítí, ani byste o tom místě nevěděli.

2) Poznáváte nové lidi. Můžete poznávat nové lidi z cizích zemí aniž byste za nimi museli jezdit či cestovat. Čímž vzniká další pozitivum, a to že si tam můžete najít i přátele a v dnešní době i partnera.

3) Vzdělávání. Ačkoli je to zvláštní, na sociálních sítích se můžete i vzdělávat, ať už na Youtubu nebo jiných, můžete si vyhledat vzdělávací materiál.

4) Zábava. Můžete hrát různé

foto: sladkepotreby.cz

hry pomocí ,,filtrů“ (aspoň na Tiktoku a Instagramu) Přestože jsou tématem tohoto článku pozitiva sociálních sítí, musím vás požádat, abyste se zdrželi hloupých výzev jako je kradení v obchodech nebo jezení samotné skořice.

5)¨Pomáhání přátelům. Myslím, že tady není co vysvětlovat.

Autor

Rizika sociálních sítí a jak se na nich bezpečně chovat?

Dneska mají sociální sítě téměř všichni. Jaká jsou jejich úskalí a jsou opravdu bezpečná? Pojďme se podívat na článek o nebezpečnosti sociálních sítích a jak se na nich co nejlépe chovat.

Kyberšikana
Je šikana, která je používaná na sociálních sítí. Jedná se o verbální útoky, krádež identity, zastrašování, vyhrožování, zveřejňování intimních fotografií atd.

*Verbální útoky jsou agresivní akce, kdy násilník fyzicky na oběť zaútočí (nadávky spojené s fackami, útočník oběť současně kopne, přirazí ke zdi). Výsledkem bývá zranění oběti různé intenzity.

A jak se před ní bránit?

1. Dávejte si pozor na to, co zveřejňujete na sociálních sítí, protože to možná nikdy nezmizí, takže opravdu dbejte na to, zda je obsah vhodný.

2. Nastavte si nejlíp **dvoufázové ověření**. Jedná se o kód, který vám přijde SMS zprávou.

3. Pravidelně kontrolujte v nastavení zabezpečení, na jakém zařízení jste přihlášeni a jestli tam není nějaké cizí zařízení.

4. Nemůžete být strašně důvěřivý k lidem na webu. **Neposílejte** žádné citlivé informace, protože by byly třeba nevhodně využity. Patří zde do toho osobní údaje, hesla k důležitým účtům, fotografie atd.

Nebezpečnost sociálních sítí

1. Závislost na sociálních sítí. Mozku se přirozeně líbí, když je odměňován lajky, chválením a pocitem že je pro někoho důležitý. (Instagram, Facebook)

Autor: Helena Zhou

Oblíbení Youtubeři našich žáků Jak dopadla naše anketka?

foto: AnyOly youtube

Ve škole jsme udělali velice zajímavou anketu, která se věnovala Youtubu. Pojďme se společně podívat na to, jak to dopadlo. A na co jsme se ptali?

1.Kdo je tvůj oblíbený youtuber(ka)?
2.Víš, kdo je to influencer?
3. Koukáš se často na Youtube?
4. Kdo je tvůj nejméně oblíbený Youtuber?

Danni 6.B

foto: Mr.Beast youtube

1. Mr Beast
2. Ano vím. Je to člověk, který má vliv na sociálních sítích.
3. Ano často
4. Můj nejméně oblíbený yotuber je Tary

Marie 9.B
1.Můj oblíbený youtuber je Glum
2. Jo vím. Infulencer je člověk, který říká lidem, co mají dělat.
3. Docela jo.
4. That vegan teacher

Anonym
1.Mr Beast
2.Jo vím, natáčí videa na sociální sítě
3. Jo hodně

foto: Alkan youtube

4. Nemám

Lola 4.A
1.House box a Sir Yakari
2.Influencer je člověk, který natáčí na více sociálních sítí
3.Jo každý den
4.Asi Bouchal

Terka 4.C
1.AnyOli
2. Nevím
3. Moc ne
4. Fizi

Sára 4.C
1. Gabriela
2. Nevím, kdo je influencer.
3. Jo
4. Nemám ráda Fiziho

Vojta 4.A
1.Mit
2. Nevím
3.Ano koukám
4. Nemám rád Bouchala a Fiziho

Jonáš 7.A
1.Peca
2. Jo ukazuje se na sociálních sítích
3. Ano
4. Fizi

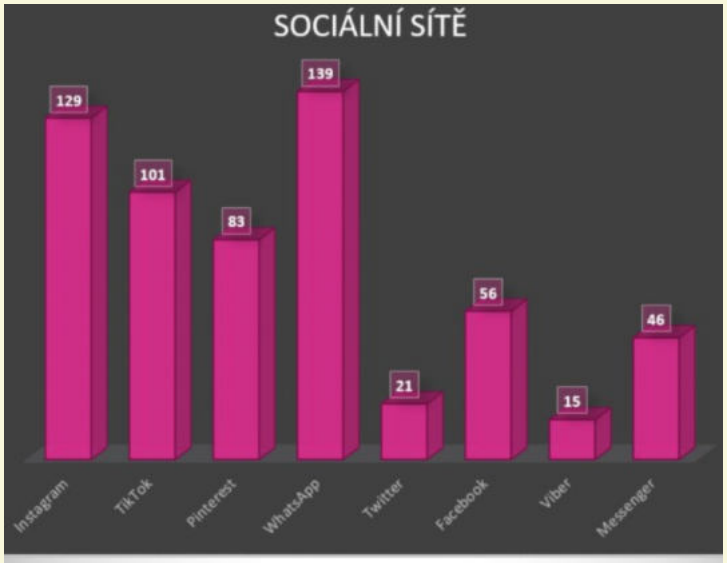
Anonym
1. Asi Alkan
2. Ne
3. Jo
4. Nemám rád Bouchala

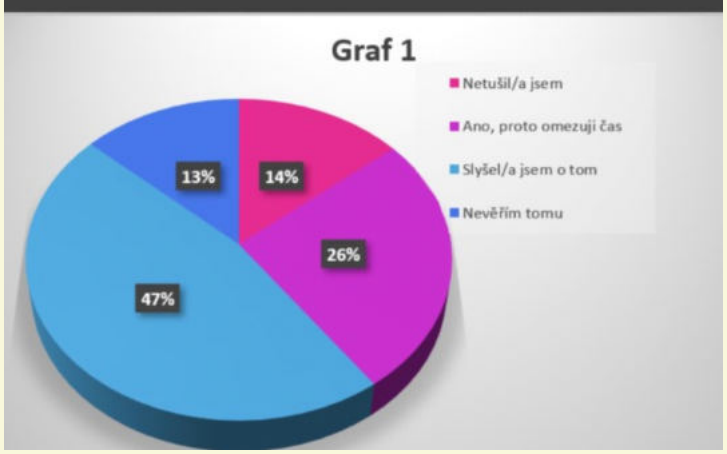
Martin 4.A
1. Ikon
2. Někdo kdo baví děti a může je i trochu pochroumat.
3. Ano
4. Asi Fizi

Autor: Kateřina Dominiková, Rozálie Schmidová, Laura Suchánková

Závislost na sociálních sítích? Pojďme se podívat, jak dopadl náš dotazník!

Požádali jsme naše studenty na druhém stupni, aby nám anonymně vyplnili dotazník o používání sociálních sítích. Celkový počet respondentů byl okolo 150 studentů, z nichž všichni vlastní mobilní telefon, 127 z nich má v telefonu připojení k mobilní síti a **146** studentů ze 150 dotázaných **má nějakou sociální síť**.
Jaké sociální sítě u našich studentů vedou, se podívejte v grafu. První místo obsadil **WhatsApp**, coby komunikační kanál, ale v závěsu za ním je **Instagram** a **TikTok**. O tom, kolik respondentů má představu, co Instagram nebo TikTok dělá, aby je udržel na své stránce se dozvíte v Grafu 1.
Zeptali jsme se také, zda na sociální sítě chodíte hned po probuzení? Téměř **31%** z dotázaných odpovědělo kladně, větší část více než **69%** nemá tu potřebu. A jak je tomu večer? Tady se čísla bohužel obrátila. 26% netráví na soc. sítích čas před spaním, bohužel ale **74% studentů před spaním ještě sleduje videa a fotografie na sociálních sítích** (doufáme, že máte alespoň zapnutý červený režim obrazovky, který mozek připraví na spánek!!!)
Sociální sítě jsou nedílnou součástí našeho života a také nezbytností dnešní doby, pozor ale, abychom se na nich nezapomínali příliš často! Téměř 63% dotázaných se přiznalo, že se na Instagramu nebo TikToku čas od času zapomenou, pouze necelá 3% přiznala, že se takto zapomínají pořád.
Své účty kontrolují naši studenti denně, nejčastěji 5-10 za den (34%), to není zlé. Minimálně jednou za hodinu se na svůj účet podívá 24% dotázaných, dále pak 3-5x denně 30%.
Poslední dobou se více a více povídá, že zejména TikTok dále pak i Instagram vám nabízí témata, o kterých jste s někým mluvili nebo si o nich psali, proto jsme se zeptali, zda se to stalo i vám? Více než polovina, 62% z vás nám přiznalo, že se jim to stalo, dokonce že se to stává často. 57 studentů tuto skutečnost nezaznamenala, ale kdo ví....

Zaostřeno na Hanneton Monde

foto: Aneta Chroustová

Aneta Chroustová je rodačka z Opavy, influencerka, youtuberka, majitelka značky HannetonFashion, dá se říci i cestovatelka, fíha! Ahoj Anetko, zapomněla jsem na něco? Jak by ses představila ty?
Ahoj! Zdravím všechny vaše čtenáře. Já myslím, že si to shrnula docela přesně. Možná bych přidala ještě velká milovnice jídla a vaření! :D Ale ono to spolu všechno tak nějak souvisí.

Když jsem přemýšlela, jak tě představím našim čtenářům, tak jsem si vůbec nebyla jistá, jak rozhovor pojmout, jaké tvé zaměření bychom měli vypíchnout? Šla jsem si tedy pro radu na google a ten mě odkázal na stránky Linkedin, kde máš kulantně napsáno Tvůrce obsahu na sociálních sítích, to je asi přesné, protože to obsáhne téměř vše, je to tak?
Tak zrovna s Linkedin mám dokonce jednu vtipnou historku. Když jsem se přestěhovala do Prahy, kontaktovala mě jedna známá z PR agentury. Vlastně jsme se osobně nikdy neviděly, ale byly jsme několikrát v kontaktu. Psala mi, že se mám stavit na kafe a že probereme případné možnosti práce u nich v agentuře. Já dorazila v crop topu a kraťasech, bylo v tu dobu hrozné vedro a v agentuře na mě čekala HR manažerka a vedoucí a byl to seriózní pohovor, na kterém chyběla dokonce i ta známá :D Zapotila jsem se docela slušně – nevhodný oděv, já nepřipravená, čekala jsem uvolněné povídání u kávy.
Na stole měly dokonce můj vytištěný Linkedin a tam byly naposledy informace ze bakalářského studia, i když už jsem měla dávno magistra. Cítila jsem se tak trapně, že jsem po návratu celý Linkedin přepsala a obnovila :D A v té době jsem tam napsala právě „tvůrce obsahu na sociálních sítích“, jelikož pojem „influencer“ má v dnešní době docela špatnou konotaci.
I když podle mě se to docela mění. Přesto však Linkedin jako jednu z mála sociálních sítí vůbec nepoužívám. Možná někdy, až třeba skončím s tím, co dělám. Což se taky nemusí stát. :-)

**První video, které jsi vydala na Youtube bylo 30 random faktů o mně a bylo přidáno před 8 lety!
Mělo to nějaký důvod, že jsi zvolila toto téma? Bylo to vlastně takové představovací video.**
Tenkrát podobná videa docela „frčela“. Youtube jako takový byl docela v plenkách a já velmi ráda sledovala zahraniční tvůrce. Pocházela jsem ale z vesnice a hrozně se bála, jak na má videa bude reagovat okolí. Proto jsem ono natáčení poměrně dlouho odkládala. Zlom přišel v době, kdy jsem se přestěhovala do Brna na vysokou a získala tak trochu více anonymity. Video jako 30 faktů o mě se mi tenkrát zdálo jako ideální.

Jakou školu jsi studovala s jakým zaměřením? Ptám se, protože mám pocit, že jsi právě v prvním videu školu zmiňovala.
Samotná škola mi určitě v tom natáčení také pomohla. Začala jsem v Brně studovat Mediální studia a žurnalistiku. Bylo hrozně fajn, že měla ta škola různé druhy zaměření. Já se právě začala věnovat tomu vizuálnímu obsahu. Naučila jsem se základy editace videí, výstupy na kameru. Ale tím nechci říct, že by mě škola připravila na tuto kariéru. Byla zaměřená spíše na odvětví klasických médií a pouze okrajově na sociální sítě. Já hlavně ve škole neříkala, čemu se věnuji. Pamatuju si, že se mě na to ptali až u přijímaček na magisterské studium, kde to jeden z pedagogů zjistil díky svému dítěti, které mě asi sledovalo :D

Osm let to je skoro jedna povinná školní docházka, takže pěkná spousta let. Přesto, vzpomeneš si na pocity, které jsi při natáčení měla a jaké to bylo, když jsi video přidala? Nechala jsi to plynout nebo jsi stránku aktualizovala, abys zjistila, zda si video někdo pustil a jestli někdo nechal komentář?
Víš, že už si to takto dopodrobna nepamatuju? Všechno to bylo tak postupné a přirozené, že jsem to nijak zvláštně nevnímala. Pamatuju si jen jeden moment, když jsem vydala takovou rádoby vtipnou parodii na sociální sítě a to video se stalo virálním. Našla jsem si na internetu takové počítadlo sledujících a běželo to na něm jak na nějakém automatu :D za jeden den jsem získala snad 10 000 sledujících. Ale to byla výjimka. Akorát vím, že jsem to na začátku nikomu neřekla, ani rodičům. Těm to řekli známí na návštěvě stylem: „Viděli jsme ta videa od Anet! To je zajímavé!“. Ani nechci myslet na to, jaký videa mým rodičum padla na mysl jako první :D Od té doby jsou mými věrnými fanoušky a nevynechají ani jedno video. Hodně mi v mé práci i pomáhají – taťka jako ekonom je mým rádcem v oblasti daní a mamka zase v případě naší značky Hanneton Fashion.

První video jsi přidala v roce 2014, k dnešnímu dni má něco přes 11 tisíc zhlédnutí. To není zrovna malé číslo, i tak ale, dnes mají tvá videa v průměru okolo 40 tisíc zhlédnutí. Uvědomuješ si, kolik lidí tvá videa sleduje nebo si to ani nepřipouštíš?
Už to asi tak nevnímám. Když se nad tím zamyslím, tak je to určitě velké číslo, ale Youtube už je dnes jen malým podílem toho, co vše dělám. Ale zabírá paradoxně asi nejvíce času. Určitě je větší šance dosáhnout větších čísel na Instagramu, který beru asi jako svou hlavní platformu. Teď jsem třeba vydala video z výletní lodi a toto reel má zhruba 230 000 zhlédnutí. To už je trošku jiné kafe :D v tomto případě je taky velká pravděpodobnost toho, že to uvidí někdo, kdo mě absolutně nezná, neví, čemu se věnuji a jak na sítích působím. Podobná videa si tak říkají o více „hejtů“ a řekněme zvláštních komentářů. Naopak na Youtube už mám stálé publikum a vím, co od něj čekat.

Máš vypozorováno, která videa na tvém youtube nejvíce frčí? Co lidi nejvíce zajímá?
Určitě vedou vlogy. Nejlépe si vždy vedou vlogy, ve kterých se mi něco nepodaří, něco se mi stane nebo mám jen blbou náladu :D Lidé asi rádi sledují cizí „neštěstí“ :D Také videa s nějakou životní změnou – stěhování, koupě bytu, …

Co sleduješ na Youtube ty? Sleduješ i nějaké české tvůrce?
Zjišťuju, že v poslední době na toto nemám absolutně čas. Teď jsem viděla akorát pár videí od Erika a Domishy, jelikož se stěhovali do zahraničí a přišlo mi to moc zajímavé.

foto: Aneta Chroustová

Teď bych se přesunula na ten již několikrát zmiňovaný Instagram, kde tě sleduje téměř 76 tisíc lidí. Když se podívám na tvůj profil, tak mi přijde naprosto všestranný. Od módy, přes DIY nejen bytových doplňků, recepty, cestování až po běžný život.
Ano, i takto vypadá můj život. Pořád něco dělám, vymýšlím, tvořím. A určitě se snažím vyjít vstříc i mému publiku a najít v tom nějaký balanc. Snažím se žít naplno, užívat si života a dělá mi radost toto vše sdílet. Minulý rok jsem byla třeba hodně zaměřená na módu, točila jsem každý den v roce outfitové video. A vím, že třeba dost lidí odešlo, jelikož to v takovém množství nebyl úplně šálek jejich kávy.

Minulý rok jsi se tedy zaměřila zejména na módu a outfity a já si naopak myslím, že spousta lidí tě začala sledovat právě pro to a vnímá tě jako takovou módní ikonu. Kde ty získáváš inspiraci a kdo tě inspiruje v módě?
Takto se určitě nevnímám. Sama mám někdy pocit, že se v módě ještě hledám a pořád jsem ještě nenarazila na ten svůj styl. Sleduji hodně módních profilů ze zahraničí. Když se mi nějaký outfit líbí, udělám si screenshot a snažím se ho pak „napodobit" z kousků, které mám sama. Takto mám v mobilu stovky až tisíce outfitů. Ale určitě mi dělá radost, když i já někoho inspiruji.

Vím, že o módu se zajímáš už od samého začátku, zeptám se tedy zcela upřímně, kde jsi brala odvahu na to, být sama sebou a oblékat se do toho, co se ti líbí i v relativně malém městě jako je Opava? A s tím souvisí i navazující otázka, zda se něco změnilo přestěhováním do Prahy? Cítím na sobě, že jsi v oblékání ještě odvážnější?
Spíš mi přijde zajímavá ta opačná stránka – že si někdo opravdu nechá zasahovat do toho, co si ten den chce obléct. Třeba jen tím, že se bojí toho, co si o něm jiní pomyslí. Pokud nás tak moc dokáží ovlivnit názory jiných v tak banální věci, jako je oblékání, co naše další rozhodnutí? Partner, bydlení, rodina,… Asi jsem nad tím nikdy tolik nepřemýšlela. Prostě jsem si oblékla to, co jsem chtěla a v čem jsem se cítila dobře. A lidé tedy dost často koukali a stále koukají. Ale já už to tak nějak nevnímám. A v Praze už to vlastně vůbec neřeším.

Pověz mi, jaká videa nejraději točíš? Cestování, recepty nebo outfity? A proč?
Každé má něco do sebe. Cestování je asi nejnáročnější. Točit, užívat si momentu, zároveň vše nahrávat na stories a u toho navigovat, hledat ubytování, kde se najíme atd. Když sestavím hezký outfit, cítím se pak dobře a když uvařím něco dobrého, vždy to na závěr můžu konečně sníst :D

To je podle mě nejlepší odměna a právě o receptech jsem chtěla mluvit dál, kde se berou nápady na recepty?
Ze svých cest, z toho, co mi samotné cvrkne na sítích do nosu, z toho, co jsem jedla někde v restauraci, mám i nějaké kuchařky nebo natáčím už své stálé a lety odzkoušené recepty.

Stalo se někdy, že jsi točila recept a výtvor šel rovnou do koše? (Popřípadě, jaké jídlo?)
Ano, nejtěžší je to u těch receptů, který mají nějak určitě vyjít (třeba když rozkrojíš lava cake, musí ti vytéct). A naše trouba je někdy nevyzpytatelná. To jsem natáčela asi osmý pokus. Přece jen jde v tom videu i o estetičnost. Jednou jsem dělala panna cottu a ta se musí taky hezky vyklopit. Tenkrát jsem neměla svůj den a když se nepovedlo ani na počtvrté, letělo to do koše a video nikdy nevyšlo :D

Jak já ti rozumím. Přemýšlela jsi, že tento rok se zase na svém Instagramu na něco zaměříš? Vloni to bylo tedy těch 365 outfitů za rok, máš letos podobný plán?
NIKDY! :D Bylo to opravdu náročné. Teď sice vydávám reel skoro každý den, ale dělám to, protože chci, ne proto, že musím.

Teď se zeptám na nepříjemnou otázku, ale myslím si, že bude čtenáře zajímat. Setkala jsi se s nějakou nepříjemnou zprávou? Kritikou, která byla mířena, aby ublížila? Pokud setkala, jak na takové zprávy reaguješ a bereš si je nějak k srdci? Trápí tě to?

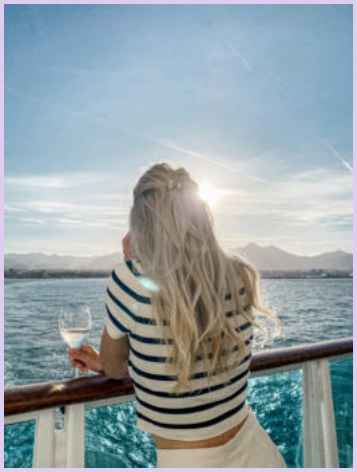

foto: Aneta Chroustová

Ano, určitě. Bez toho to s tímto množstvím sledujících ani nejde. Ať už se jedná o zprávy, komentáře, existuje i hodně diskuzí… Jednu věc jsem už musela řešit i s právníkem. Je toho hodně takto za oponou. Ale už jsem se za ty roky docela obrnila. Vždy se uklidňuji tím, že já nikomu zle nedělám. Pokud se někomu můj obsah nelíbí, může mě přestat sledovat. Často z lidí mluví závist, osobní nespokojenost nebo jen špatná nálada a chuť si to vybít na někom, kdo se pode nich má v daný moment lépe než oni.

Máš tedy můj velký obdiv za to, jak bravurně to zvládáš. Co lidi většinou zajímá a proč chtějí lidé mít úspěšný Instagram, jsou spolupráce. Pověděla bys nám, jak se taková spolupráce naskytne?
Většinou mě firmy nebo agentury kontaktují na emailu. Já se pak rozhodnu, jestli mě nabídka zaujala nebo ne. Snažím se mít spíše dlouhodobější spolupráce. Fungují nejlépe a jsou i důvěryhodné pro mé sledující.

Vzpomněla by sis na svou úplně první spolupráci?
První byly barterové – tzn. Za sdílení jsem dostala daný produkt zdarma. První placená byla asi kosmetika Yves Rocher.

Jaká spolupráce tě nejvíce potěšila?
Asi když se ozve značka, kterou mám osobně moc ráda a používám ji – Samsung, Milka, Lancome, L'oreal Paris, Ikea…

A jaká spolupráce byla úplně největší?
Nedávno jsem točila reklamu pro Loreal Paris, která pak byla snad všude :D byla to pro mě nová zkušenost, jelikož to bylo profi natáčení s velkým týmem. Pak určitě nabídka zdarma vyrazit na týdenní plavbu lodí ve Středozemním moři. To byl i můj velký sen.

Co to vlastně obnáší? Co si klient pod pojmem spolupráce představuje? Znamená to, že ti nadiktuje, co máš přidávat nebo jak to chodí?
Řekne mi svou představu, ale nenechávám si do ničeho na 100% mluvit. Vím nejlépe, jaké je mé publikum a co u něho funguje. A jsem ráda, že to většina klientů chápe.

Zeptám se teď trochu na něco osobního, máš nějaký životní a pracovní cíl? Něco, k čemu směřuješ?
Mým jediným cílem je – dělat, co mě baví. A jsem moc ráda za tu možnost takto fungovat a vydělávat si peníze. Určitě je i fajn říct, že si mnoho lidí ani neuvědomuje, co to obnáší a že oni vidí jen nějaký zlomek toho všeho. Nedávno mi jedna paní napsala – však to je nějaké divné, máš byt v Praze, kupuješ si drahé věci, a přitom vůbec nepracuješ. Někdy bych ji přála zažít takový můj běžný den :D

Jak si představuješ svůj ideální život za 5 a za 10 let?
Nerada takto plánuji. Vše se může ze dne na den změnit. Ale mým snem je mít domeček u Prahy, rodinu, psa.. :-)

Co tě v životě nejvíce naplňuje, co tě dělá šťastnou?
Osobní život, práce, cestování.

Poslední otázka, jak vzpomínáš na základní školu?
Moc hezky. Chodila jsem na základní školu u nás na vesnici. Byli jsme malá třída, všichni jsme se znali od školky, naši rodičové se znali, chodili jsme po škole ven, často na výlety. Život na vesnici má něco do sebe. :-)

Vzkážeš něco našim čtenářům?
Nikdy si do ničeho nenechte mluvit a řiďte se jen svým rozumem a srdcem. Někdy to třeba nevyjde, ale takové chyby člověka posunou daleko více, než si vůbec myslíte.

Anetko, moc děkujeme za všechny odpovědi za tvou otevřenost a přejeme, aby se ti splnilo vše o čem sníš.
Děkuju! Ať ses vám moc daří.

Zaostřeno na Tadeáše

foto: Tadeáš Kočí

foto: Tadeáš Kočí

Tadeáš Kočí je ze Středočeského kraje je sedmnáctiletý Youtuber, influencer a zakladatel vlastní značky tadeas.co.
Ahoj Tadeáši, zapomněla jsem při tom představování na něco?

Ahoj, nezapomněla, jenom doplním, taky jsem student střední školy.

To je pravda, do toho ještě studuješ střední školu. Když jsem zadala tvoje jméno do googlu ve snaze zjistit víc, než vím, objevily se mi fotografie a náhledy videí, z nichž se na mě díval úplně malý Tadeášek, v kolika letech jsi s Youtubem začínal? Můj odhad podle fotek je okolo 10 let, je to tak?
Ano. Vlastně první kanál jsem si založil s kamarádkou v 8 nebo 9 letech. Ten jsme potom v 10 ukončili a ve 14 letech jsem si založil ten kanál, který teď znáte. V rozmezí těchto 4 let jsem si plánoval založit youtube kanál několikrát, ale vždy jsem na něj po prvním videu přestal natáčet.

Kde vznikla touha nebo prvotní nápad tvořit na Youtube? Bylo nějaké video nebo osoba, která tě inspirovala a ty sis řekl: „Jo, budu youtuber"? Nebo to vzniklo tak náhodou bez úmyslu se více proslavit?
Youtube sleduji už od asi 7 let a už od té doby jsem tak nějak věděl, že to chci dělat. Žádná konkrétní osoba to nebyla, ale hodně jsem sledoval youtubery jako Fallenka, MenT nebo Gejmr.

Vzpomeneš si, jakou první sociální sít sis založil? A co jsi tehdy přidával?
Byl to Instagram, který mi ukázala kamarádka a přidával úplně náhodné (až moc přeupravené) fotky a později i videa, které jsem natočil v aplikace Dubsmash. Myslím, že mě sledovalo asi 45 lidí a 90 % z toho byli kamarádi. :D

Jak dlouho to trvalo, než jsi měl větší počet sledujících? Kdy jsi ty začal vnímat, že už jsi docela vyhledávané jméno na youtube nebo instagramu? Zrovna nedávno jsem viděla tvé video, které jsi přidával, v němž jsou sestřihy tvých reakcí na různé milníky s počtem sledujících na youtube. Začíná to na 100 sledujících a pokud se nepletu, video končí se 100 000 sledujících. Dnes jsem se ale dívala už to skočilo na 133 tisíc sledujících! To je úžasné, nevím, jestli si to uvědomuješ, ale to je například celé město Liberec a pár sousedních vesnic k tomu.
Já si myslím, že mi to pořád tak úplně nedochází. Mám štěstí v tom, že mi sledující rostou poměrně plynule, a neměl jsem žádné vyloženě virální videa atd., takže se na ten rostoucí počet lidí (a zpráv a komentářů) dá zvyknout. No a číslo 133 tisíc si raději tímto způsobem ani nepředstavuju. Když točím video, pořád mi přijde, že mluvím k pár lidem a ne stotisícům, což je asi dobře.

Na Youtubu se věnuješ hned několika tématům. Konspirační teorie, Evoluce známých osobností, virální recepty, samozřejmě vlogy, testování produktů, krimi a strašidelné příběhy, potom experimenty, kdy jíš jako nějaká celebrita, rubriku Co je špatně s...no, je toho opravdu požehnaně. Jaká videa točíš ty nejraději?
Asi úplně všechny. Jsem rád, že mám takovou variaci témat. Díky tomu může být můj kanál prostě o tom, co mě samotného zajímá a baví, ale nemusím se škatulkovat jako např. „krimi kanál" nebo „vloger". Jaká tvá videa mají největší sledovanost? Myslím tím, například obecně vlogy nebo konspirace?
Je to konkrétně série „co vše je špatně s", kde jsem mluvil např. o Disney, Kardashiankách, Nestlé, Shein a teď TikToku. Konkrétně video o Shein je moje nejsledovanější se skoro 400 000 zhlédnutí. Jsem rád, že je to právě tahle série, jelikož tam většinou mluvím o důležitých tématech. Na druhém místě jsou určitě konspirační teorie.

Tak tomu naprosto rozumím a určitě bych doporučila video o TikToku, Shein a Nestlé všem. V této souvislosti, vzpomeneš si na něco, co tě opravdu zarazilo při natáčení videí právě o Nestlé, Shein nebo Disney? Co ti vyrazilo dech? Něco, co v tobě zůstalo, na co sis ještě pár dní po natočení videa vzpomněl a řekl si: Tohle fakt není v pořádku
U Shein to určitě bylo to, jak dlouho zaměstnanci pracují (14 - 18 hodin) a jak málo volných dnů (většinou 1 měsíčně) mají. Taky jsou jejich platy v podstatě nulové. Většinou jim platí např. $0.01 za jeden vyrobený produkt - musí jich vyrobit stovky, aby vůbec přežili. Taky celkově to, jak obrovská firma Shein je a kolik objednávek mají.
U Nestlé jednoznačně to, že na jejich plantáží kakaa pracují děti. Potom několik kauz s hromadnou otravou lidí - myslím, že hlavně v Asii a Africe. Disney je oproti ostatní firmám asi lepší, ale zarazilo mě kolik lidí v jejich parcích zemřelo.

Máš pravdu, to si vybavuji a spousta věcí se opravdu neví.
» pokračování na další straně

Tak pojďme na něco příjemnějšího. Jaké je tvoje nejoblíbenější vide, na které jsi nejpyšnější, u kterého sis prostě řekl: Jo, tohle je moje nejlepší video, to se mi povedlo, na to jsem hrdý.
Já se snažím, aby to tak nějak bylo moje každé video. Chci se prostě pořád zlepšovat. Momentálně je to moje mini série o Marilyn Monroe, kterou jsem vydával před měsícem. Obsahově mám nejraději vlogy z USA, jelikož na to rád vzpomínám.

První video, které jsem od tebe viděla bylo myslím konspirační teorie o Britney Spears, No páni, já jsem si říkala, ten kluk má ale přehled! Kde zjistil všechny ty věci. Tak se chci zeptat, kde sháníš informace a jak dlouho trvá takové videa nachystat?
Sháním je vlastně všude možně. Z Youtube, Googlu nebo i TikToku, kde překvapivě nacházím většinou nejaktuálnější a nejrelevantnější informace. No a jelikož mám na kanále stovky videí a často se témata překrývají, nějaký ten přehled už mám.

Dále by mě zajímalo, čím chtěl

foto: www.youtube.com/@tadeas_

být malý Tadeášek, až vyroste?
Youtuberem :D

Čím chce být dnešní Tadeáš? Máš nějakou představu, čím se chceš v budoucnu živit?
Stejná odpověď – youtubem / sociálními sítěmi + podnikáním.

Ještě by mě zajímala tvá nejhorší zkušenost ve spojení s tím, že jsi youtuber.
Upřímně si na žádnou nevzpomínám. Jediné, co mě napadá je pokřikování mého jména na ulici, ale to se stává opravdu málokdy a není to tak strašné.

Setkal jsi se někdy s kritikou? A pokud ano, setkal jsi se někdy s přímou kritikou nebo se jednalo jen o „hrdinství“ za počítačem?
Určitě. Většinou je to ale konstruktivní, což jsem rád. Někdy se ale také objeví lidé, kteří se jen za každou cenu snaží najít nějakou chybu ve videu, a tak trochu zapomínají, že jsem taky jenom člověk a nemůžu vše dělat úplně dokonale.

Bereš to opravdu s nadhledem, to se mi líbí. Jaká je tvoje nejlepší zkušenost ve spojení s youtuberingem?
Celkově odezva a potkávání fanoušků, nebo seznamování se s lidmi, které jsem jako malý sledoval.

Co si myslíš, že na tobě mají sledující rádi?
Asi to, že jsem sám sebou a nijak se na videích nepřetvařuji.

Naše vydání novin je také o influencerech, vnímáš se ty sám jako influencer? A myslíš, že jsi tak vnímán?
I přes to, že to není můj oblíbený pojem, určitě influencer jsem. Influencer je od slova „influence“, neboli vliv, a já moje sledující určitě svým způsobem ovlivňuji. Raději mám označení jako youtuber nebo celkově tvůrce.

Rozumím. Děkuji za tvůj čas a upřímné odpovědi. Asi poslední otázka, která mě zajímá, jak vzpomínáš na svou

foto: Tadeáš Kočí

základní školu?
Na základním školu vzpomínám dobře. Měli jsme ve třídě super kolektiv.

Kdysi jsi natočil video o kamenech a zajímalo by nás, jestli kameny pořád ještě používáš a věříš jim?
Ano, v kameny pořád věřím, jen je už nesbírám (mám jich asi 40). :)

Je něco, co bys chtěl vzkázat našim čtenářům?
Běžte si za svými sny.

Autor: redakce

Podcast roku: Opravdové zločiny

Opravdové zločiny s Bárou a Luckou je podcast, který se stal velmi populárním mezi českými posluchači. Moderátorky Bára Krčmová a Lucka Bechynková se ve svém podcastu zaměřují na skutečné zločiny, které se odehrály v České republice a v dalších zemích.

Podcast Opravdové zločiny se od ostatních podcastů o zločinech liší tím, že se v něm nejedná jen o suchá fakta a popis jednotlivých případů, ale Bára a Lucka se snaží nejen vyprávět příběhy, ale i porozumět motivům a důvodům, proč se zločiny staly. Moderátorky se snaží získat co nejvíce informací o daném případu, rozebrat ho a vyvodit z něj poučení. Díky tomu posluchači získávají nejen zábavu, ale i nové poznatky a přemýšlení nad tím, co se mohlo stát a jak by se daný případ mohl vyvinout jinak.

Bára a Lucka mají velmi zajímavý přístup k danému tématu a dokáží ho prezentovat s humorem a nadhledem, aniž by se to odrazilo na seriózności a respektu vůči obětem a jejich rodinám. Jejich způsob prezentace umožňuje posluchačům si užít podcast i bez toho, aby se cítili nepohodlně při poslechu těžkých příběhů zločinů.

Opravdové zločiny je podcast, který vám může otevřít oči a ukázat vám, jaký je skutečný život kriminálních obětí a jejich rodin. Tento podcast vám může poskytnout mnoho přínosů, jako je zlepšení vašeho porozumění lidské povahy, rozeznání varovných signálů a prevence proti zločinům. Pokud jste fanouškem kriminálních příběhů, určitě si tento podcast nenechte ujít.

Již dvakrát dokázaly obhájit první místo v soutěži podcast roku, což je opravdu prestižní ocenění. Každý rok se v České republice koná soutěž o nejoblíbenější podcast, který je vyhlašován jako Český podcast roku. Tato soutěž má za cíl ocenit nejlepší podcasty v České republice a poskytnout platformu pro rozvoj a propagaci podcastů v České republice. Soutěž se koná každoročně a podílet se na ní mohou jak profesionální podcasteři, tak i amatéři. Soutěžící posílají své podcasty do soutěže a odborná porota následně vybírá nejlepší podcasty v různých kategoriích. Výsledky jsou následně zveřejněny a ocenění vítězové jsou slavnostně vyhlášeni na ceremoniálu v Praze. Jednou z nejpopulárnějších kategorií soutěže je kategorie true crime podcastů. Mezi nejlepšími podcasty v této kategorii je právě podcast roku Opravdové zločiny s Bárou a Luckou, který se stal velmi populárním díky svému kvalitnímu zpracování. Kromě true crime kategorie se v soutěži ocenění podcasty v mnoha dalších kategoriích, například kategorie humor, sport, kultura, politika a mnoho dalších. Soutěž také slouží jako platforma pro prezentaci nových podcastů, které se snaží prosadit v konkurenčním podcastovém trhu.

Autor: redakce

Zaostřeno na Opravdové zločiny Rozhovor s Bárou a Luckou

foto: csfd.cz

foto: Instagram: Opravdové zločiny

foto: csfd.cz

Dobrý den, váš podcast Opravdové zločiny poslouchá spousta žáků z naší školy. Jak to vlastně všechno začalo a zrodila se myšlenka na to, že budete natáčet podcasty o vrazích?

Lucka: S nápadem založit si podcast jsem přišla já, poslouchala jsem v autě zahraniční podcasty a tím, že s Bárou jsme kamarádky a máme rády horory a kriminálky, zeptala jsem se jí, jestli by se mnou nechtěla točit. Tím, že jsme obě dvě moderátorky, tak netrvalo dlouho a už jsme seděly u mikrofonu. Kdo by to byl tehdy řekl, že se naše komunita Zločinožroutů tak rozroste. Ale jsme za to vděčné každý den.

Studium materiálů, příprava a samotné natáčení musí zabrat spoustu času. Dokážete to odhadnout?

Bára: Délka přípravy každého dílu je vždy jiná. Někdy je k případu nespočet informací a tak není problém najít detaily. Ale pak jsou tu i případy o kterých není moc informací a tak člověk musí dlouho hledat a zabere to hodiny. Když bych to měla ale zprůměrovat, tak příprava jednoho dílu zabere cca 2 dny.

Co vás na téhle práci nejvíce baví?

Lucka: My celkově milujeme krimi a jen jsme přenesly povídání si s kamarádkou o nějakém zločinu, na povídání se spoustou kamarádek a kamarádů.

Všechny příběhy, o kterých v podcastu vyprávíte, jsou strašně moc zajímavé. Který ve vás zůstal nebo vás zaujal nejvíce?

Bára: Vrah Jaroslav Oplíštil.

Lucka: Ve mně zůstávají ty křivdy. Případ Stevena Averyho mi vrtá hlavou dodnes.

Co vás vlastně tak fascinuje na zločinu?

Bára: Téma krimi nás obě dvě zajímalo a lákalo vždycky. Lucka přečtla několik detektivek a společně jsem viděly snad všechny horory a dokumenty o zločinu. Asi nejvíc nás na tom láká to tajemno a zjistování zákulisních informací.

Byly jste první s takovým žánrem podcastů v Česku?

Lucka: Nedávno jsme po tom pátraly a o fous jsme byly skutečně první.

Jde podle vás v dnešní době spáchat dokonalý zločin, na který by se nikdy nepřišlo?

Lucka: V dnešní době, kdy existuje DNA, všude jsou kamery a sledovaní jsme v podstatě na každém kroku, asi ne. Nedoporučujeme to zkoušet.

Myslíte si, že Vám někdy dojdou podněty pro epizody nebo je to nevyčerpatelné téma?

Bára: Je to šílený, ale zatím se zdá že téma krimi je a bude nevyčerpatelné téma.

Protože jsme školní časopis, ráda bych se zeptala i na pár otázek ze školního prostředí. Jaký je váš nejtrapnější zážitek ze školy?

Lucka: Jejda, pamatuju si, já jsem trochu nešikovná, takže od polití polévkou ve školní jídelně, po zakopnutí a pád před celou třídou. Ale jinak se snad nic horšího nestalo:D

Bára: Asi v 7 třídě jsem pomlouvala svoji učitelku na výtvarnou výchovu a nemluvila jsem o ní vůbec hezky. Bohužel jsem si nevšimla, že je u stolu a všechno slyší. Tak po mě hodila klíče a domů jsem šla s poznámkou.

Jaké máte vzpomínky na školní jídelnu?

Lucka: Já se do teď nenaučila moc vařit, možná bych ji ještě nakonec ocenila:D Vaří ještě „mlíkovou polévku“?

Bára: Musím říct, že na škole jsme měly moc šikovný kuchařky. Takže až na pár vyjímek bylo jídlo dobrý. Co jsem ale nesnášela, bylo to, že jídlo co jsme nedojedli, jsme museli seškrábat to kbelíku. Strašně to páchlo a bylo mi z toho zle, když tam toho bylo hodně. Celej obsah kbelíku se pak použil jako jídlo pro prasata naší paní školnice.

Jaké školy jste vlastně vystudovaly? A kdybychom chtěli ve škole natáčet podcasty musíme k tomu umět něco speciálního?

Bára: Konzervatoř Brno - Obor hudba a herectví .

Lucka: Já mám státní gymnázium a pak Vyšší odbornou školu managementu a Cestovního ruchu. Takže nic z oboru. Ale já už dělala v rádiu, když jsem maturovala, takže pro mě byla cesta jasná a VOŠ jsem si pak dodělala dálkově. Podle mě pro cokoliv, ať už je to podcast nebo založení podniku je důležitý, aby vás to bavilo. A trpělivost. My podcast nespouštěly s tím, že bychom chtěly být slavné, ale protože nás to baví. A asi je to z nás cítit.

Jaký byl váš oblíbený a neoblíbený předmět ve škole?

Lucka: Mně bavily jazyky, odjakživa. Ale matematika a fyzika, to byla obzvlášť na gymplu španělská vesnice. Doslova.

Bára: Ze všeho nejraději jsem měla dějepis, zeměpis a hudební výchovu. Nejméně oblíbený pak byla matematika, fyzika a chemie.

Holky, moc vám oběma děkujeme, že jste si na nás udělaly čas, i přesto, že obě máte tak nabitý program!

Autor: Kristýna Šavrdová a redakce

A jak jsi na tom ty? Vyzkoušejte si náš dotazník a zjistěte, jak moc jste závislí na sociálních sítích!

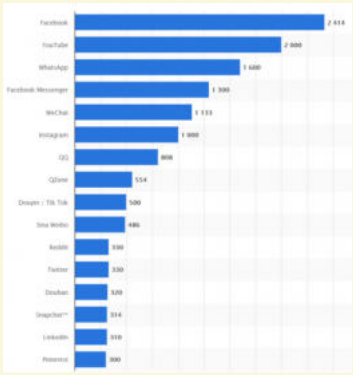

foto: wikimedia.com

I mladší děti z prvního stupně zaujal náš dotazník ohledně sociálních sítí. Zkus si ho vyplnit i ty a uvidíš, jak jsi na tom. Možná zjistíš, že to s těmi sociálními sítěmi trochu přeháníš a trochu se z toho poučíš. Nebo jste naopak dopadli dobře? Dejte nám vědět do redakce!

Jestli jsi dotazník již vyplňoval, možná máš nyní nové informace, které by tvé odpovědi ovlivnily, pokud bys dotazník vyplňoval znovu, kdo ví? Nezapomínejme na důležitou věc, na sociálních sítích nemusí být nutně vše pravda a většinou to pravda právě není. Nesnaž se být jako někdo jiný, ty sám jsi dokonalý originál a to přesně takový jaký jsi!

DOTAZNÍK:
1.) Jsem student:
6. ročníku
7. ročníku
8. ročníku
9. ročníku

2.) Mám mobilní telefon s mobilními daty:
ANO
NE

3.) Mám účet na sociálních sítích:
ANO
NE

4.) Na sociálních sítích jsem:
aktivní tvůrce
pouze pozorovatel
obojí

5.) Zakroužkuj sociální sítě, které máš stažené v mobilu:
Instagram
TikTok
Pinterest
WhatsApp
Twitter
Facebook
Vibe
Messenger
Jiné?

6.) Jsem aktivní na:
1 platformě
2 platformách
3 platformách
více platformách

7.) Po probuzení sahám první po mobilu a zkontroluji soc. sítě:
ANO
NE

8.) Večer před spaním jsem na mobilu na soc. sítích:
ANO
NE

**9.) Stává se ti, že na sociální síti zapomeneš na čas? &
nbsp;**
Nikdy
Občas
Docela často
Pořád

10.) Jak často koukáš na soc. sítě?
1-2 x denně
3-5 x denně
5-10x denně
1-2 za hodinu

11.) Víš o tom, že Instagram a TikTok ti nabízí videa, která by se ti mohla líbit, abys na aplikaci strávil/a více času?

Netušil/a jsem to
Ano, proto se snažím čas omezovat
Slyšel/a jsem o tom
Nevěřím tomu

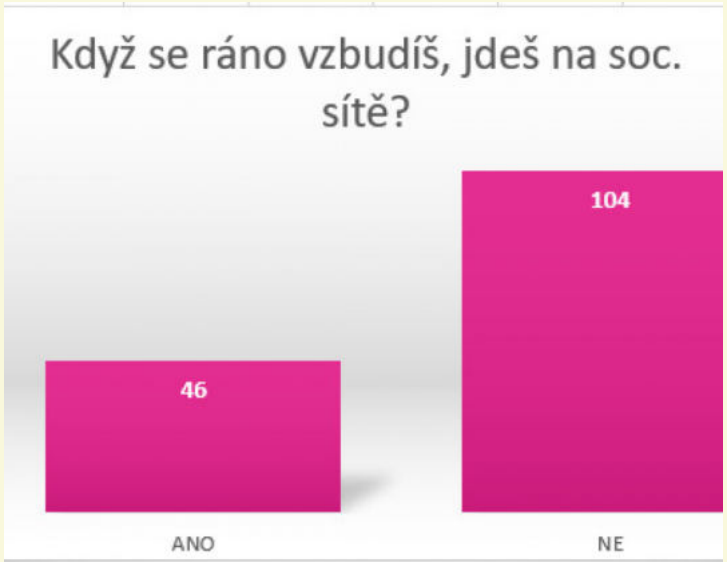
12.) Stalo se ti někdy, že jsi s někým o něčem mluvil a TikTok nebo Instagram ti potom stejnou věc/téma ukázal?

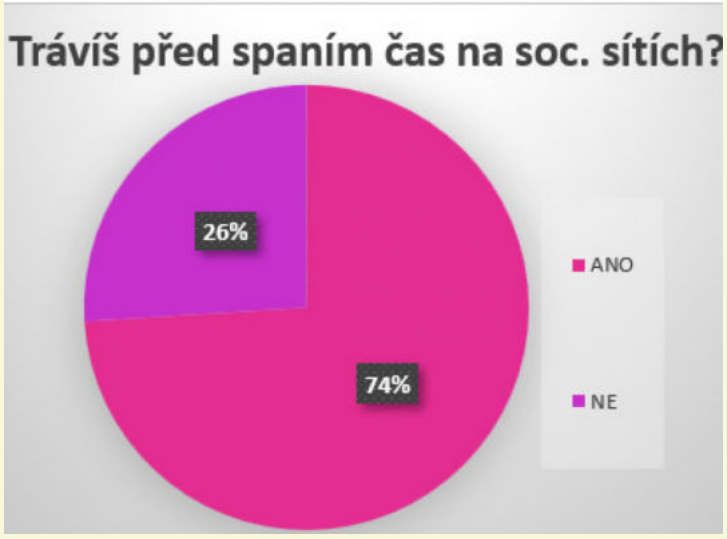
Nejsem si toho vědom/a
Ano, je to děsivé
Ano, docela často
Asi se mi to stalo

13.) Proč sleduješ soc. sítě jako TT nebo Insta?

14.) Co nejčastěji vyhledáváš na soc. sítích.

Jak celkově dopadl dotazník u druhostupňových žáků naší školy si můžete přečíst na předchozích stránkách. Naprostá většina našich žáků má nějakou sociální síť, ať už jako zdroj komunikace nebo pro zábavu. Zkus se chvilku zastavit a zamyslet se nad tím, kolik času trávíš na sociálních sítích. Neber je jako něco špatného, klidně je využívej pro své pobavení nebo jako zdroj informací pro vyrábění či vaření, ale **chovej se na nich zodpovědně a bezpečně!**

Zde malé info o TikToku
V srpnu 2014 se objevila aplikace musical.ly. Aplikace, která stavěla na krátkých videích často o lipsingových (otvírání pusy na text písně), ač se to zdá neuvěřitelné, opravdu rychle rostla. 10.11.2017 však aplikaci koupila čínská firma ByteDance, 2.8.2018 ji změnila n TikTok, tedy i všem lidem, kteří měli v mobilu původní musical.ly se změnila aplikace na TT. Obecně lidé moc změny nevítají, ale když v roce 2020 přišla pandemie Covid, TT zažíval největší žně. V roce 2023 má nainstalovaný TikTok přes 2 miliardy lidí! Ano, to je čtvrtina planety. Důležitá fakta: 90% uživatelů jej zapne za den v průměru 8x. Průměrný člověk na něm stráví 95 minut za den. 70% uživatelů ještě nebylo 24 let. Hodnota TT je přibližně 75 miliard $. V roce 2021 byl nejpoužívanější stránkou na internetu, překonal dokonce Google (pod který spadají Google mapy, fotky a další). V ČR má nainstalovaný TT více než 2 miliony lidí. Jako každá sociální síť, má TT svůj algoritmus, ten zjišťuje, co vás baví, jaká videa sledujete, na jaká klikáte, jak dlouho jaká témata sledujete a tak dále. Potom vám sama taková videa začne nabízet, abyste na stránce zůstali co nejdéle a tedy aplikace vydělala co nejvíce peněz. TT má dokonce vyvinutější a lepší algoritmus než Instagam nebo Youtube. Chcete-li se dozvědět více, velmi doporučujeme video od youtubera Tadeáše ,,Co je vše špatně s TikTokem?“, se kterým v tomto čísle najdeš rozhovor.
Autor: redakce

4. ročník literární soutěže O cenu Karla Čapka

„To by mne ani ve snu nenapadlo... “

Základní škola Karla Čapka vyhlašuje 4. ročník literární soutěže O cenu Karla Čapka. Patronkou literární soutěže je Mgr. Petra Kopecká, bohemistka Letošním tématem literární soutěže je **„To by mne ani ve snu nenapadlo... “**

Kategorie:
1. - 3. ročník poezie 25 – 50 slov, próza 250 – 500 slov, volný slohový útvar
4. – 5. ročník poezie 50 – 75 slov, próza 350 – 360 slov, volný slohový útvar
6. – 9. ročník poezie 75 – 120 slov, próza 500 – 1000 slov, volný slohový útvar

Termín odevzdání **do 3. května 2023** na e-mail fuchsova@zskarlacapka.cz (vždy uvést příjmení, jméno, třídu, slohový útvar, žánr), slavnostní vyhlášení proběhne **15. května 2023 v 17:00 hodin** ve studovně školy (4. patro). Těšíme se na Vaše literární díla!

Pojďme se společně podívat na nejlepší slohové práce z minulých ročníků!

Detektivní příběh četníka Volavky, aneb morous Kyselka
Autor: Veronika Boušková

Stalo se to jednou večer. Nikdo nevěděl, kdo to byl. Na místě činu zůstalo jen pár kapek krve. Všimla si toho Lucka - 12-ti letá, chytrá plavovláska. Ten večer, když šla domů, pohled jí padl na otevřená vrata jenž obvykle bývají zavřená. Celý tento výjev se jí zaryl do paměti. Hned druhý den ráno o tom informovala v klubovně ostatní členy party - Huga, Jakuba, Matěje a Sofii. Všichni se shodli na tom, že se nejspíš jedná o nějaký trestný čin. Možná i o vraždu. V tom se Sofie zeptala: ,,Dokázala bys nakreslit tu situaci?” ,,Ano”, odpověděla Lucka. Na to se hned pustila do kreslení. Snažila se vystihnout každičký detail. Když byla s kresbou spokojená, předala ji ostatním aby se mohli na celou událost podívat. Když si ji dost dobře prohlédli, vrátili ji zpět Lucce a v tom Hugo vyřkl: ,,Podívejte, ty kapky krve jsou přece strašně pečlivě uspořádané, na to aby se dostaly na zem při té strašlivé události!” Protože byla sobota, chvíli ještě diskutovali nad tou událostí a ještě před polednem se každý pokusil zjistit co nejvíce informací. Hned po obědě se opět sešli v klubovně a začali diskutovat. Nejdříve mluvili o tom, co kdo zjistil. Nic moc toho nebylo, ale přeci jen něco! Sofiina máma se zmínila o tom že nedávno záhadně zmizel starý morous Kyselka. Všichni se shodli že právě on by mohl být oběť této strašlivé události. Potom se šli podívat na místo činu, na které je dovedla Lucka. Cestu by nikdy nezapomněla, vždyť tu každý den chodí ze školy! Jediné co se změnilo bylo to, že vrata byly zavřená. Když sebrali odvahu otevřít vrata, po otevření vrat je na dvorku stále čekaly již zaschlé kapky krve. Pokud se jednalo o vraždu, vrah zahladil stopy tím, že odnesl mrtvolu. Všem ale vrtalo hlavou to, proč tam jsou ty falešné kapky krve. Měli zatím jen tato fakta: pravděpodobně se jednalo o vraždu, oběť je pravděpodobně starý morous Kyselka, krev je umělá. V tom Jakub a Matěj naráz vykřikli: ,,Půjdeme za četníkem Volavkou!” Sofie, Hugo a Lucka se na ně nechápavě podívali. Matěj rychlostí blesku odpověděl: ,,Četník Volavka je přece ten slavný detektiv, který vykoumal vraždu toho… přece víš… no, šlechtice Augustina.” ,,Ano, už si vzpomínám. Ale jak to k sakru chceš udělat?” zněla odpověď nechápavého Huga. ,,Prostě ho požádáme a řekneme mu, co o tom víme a on už to nějak vyřeší.” odpověděl prostě Kuba. Ještě tentýž večer za ním přišli, pověděli mu vše co věděli a on jim oznámil že bylo nalezeno mrtvé tělo morouse Kyselky. Zítra jej hodlá prošetřit a zjistit příčinu jeho smrti a tím pádem potvrdit nebo vyvrátit domněnku všech pěti dětí. Druhý den, časně ráno již četník Volavka prohledával mrtvé tělo. Nenašel místo kam by mohla být zabodnutá vražedná zbraň a také nechal ověřit jestli nezemřel kvůli nějakému onemocnění. Odborníci potřebovali k prověření tělo pana Kyselky a také drahocenný čas. Četník Volavka jim obě dvě věci klidně dal. A mezitím se pokoušel najít nějakou příčinu domněnky dětí a očima pečlivě přejížděl obrázek, jenž Lucka nakreslila a u přednášení důkazů mu ho děti půjčili. Těsně po poledni mu odborníci vrátili tělo a řekli mu, že morous Kyselka neměl žádné onemocnění, ale byl zavražděn smrtelnou dávkou kyanidu. Četník Volavka si k sobě nechal zavolat Lucku, Jakuba, Sofii, Matěje a Huga. Oznámil jim, že morous Kyselka byl zavražděn kyanidem. Matěj se začal vyptávat: ,,Co je to vlastně kyanid?” Lucka se už už chtěla pustit do dlouhého výkladu, když v tom ji četník Volavka přerušil a vysvětlil to stručně: ,,Kyanid je jed.” Lucka uznala, že toto Matějovi bohatě stačí a že její výklad by byl skutečně a zbytečně zdlouhavý. Vraždění kyanidem bylo typické pro Šinylda - několikanásobného vraha, který s oblibou vraždil kyanidem. Najít ho je celkem snadné. Ví se o něm, že bydlí v domě č. 225, v Mourovaté ulici. Četníci nijak nezasahovali, protože byli domluveni na tom, že když Šinyld nebude zabíjet, oni ho nechají být. Doteď vše klapalo podle plánu. Ale Šinyld pocítil touhu po vraždě. A najít jeho byt je také celkem snadné. Kde to jenom jde, má schovaný kyanid. A všichni dobře ví, že kyanid voní po mandlích. Když četník Volavka našel v domě č. 225 byt, který voněl po mandlích, zaklepal a otevřel mu Šinyld, zatkl ho a neměl ani trochu slitování. Potom ho všichni zase provolávali za slavného (už si tím prošel když vyřešil případ šlechtice Augustina) a veřejně prohlásil: ,,Nikdy bych to nevyřešil, kdybych nenarazil na skvělou partu dětí; Lucku, Matěje, Sofii, Jakuba a Huga.” tím jeho proslov skončil a poděkoval Lucce, Matějovi, Sofii, Jakubovi a Hugovi.

foto: Lukáš Taller

Slohová práce z minulého ročníku literární soutěže

SCHODY KE ŠTĚSTÍ ZA ČASŮ PANDEMIE
Berta Krejbichová

Mám jít dovnitř? Nemám jít dovnitř? Přešlapuju a třu si o sebe rukávy. Klepou se mi ruce. Dám si vlasy za uši a vykročím. Po třech krocích se zastavím. Vyndám si z kapsy zmačkaný kus papíru a pro sebe si přečtu: Moje jméno je Heather Wilsonová. V dalším řádku je: Byla jsem drogově závislá. Zbytek přelítnu očima, nadechnu se a jdu dovnitř.

Obejdu závoru a vejdu do léčebny. Na recepci mě zastaví. „Kam jdete prosím?" zeptá se mě paní, co sedí na recepci, a prohlídne si mě seshora dolů. Srdce mi buší, jsem velice stydlivý člověk a mluvení s cizími lidmi mi dělá problém. Ne tedy když jsem si kupovala drogy.
Můj dealer byl kamarád ze střední. Ve třeťáku ho vyhodili a od té doby to s ním nešlo dobře. Stejně jako se mnou po maturitě.
„Já jdu navštívit svého starého doktora." Podívám se na druhý zmuchlaný papírek, který mám v levé kapse u kalhot.
„Davida Welshe?" zeptám se nevinně.
Paní se na mě zvědavě podívá a já doplním: „Byla jsem tady od srpna do listopadu roku 2019, jmenuji se Heather Wilsonová."
Recepční něco napíše do počítače, podívá se na mě a řekne: „Tak fajn, běžte dál, čtvrté patro, dveře D45."
Nastupuji do výtahu, ale omylem zmáčknu číslo 5 místo 4.

„Sakra," zakleju a pán s divně učesanými vlasy, co nastupuje do výtahu ke mně, mi povídá: „Bacha s těmi slovy."
Usměje se a zmáčkne číslo 8. Nemá cenu jet do osmého patra a pak zpátky do čtvrtého, takže vystoupím v pátém patře a dojdu to po schodech.
„Cink," zopakuje pán zvuk výtahu a zavřou se dveře. Jsme v pátém patře a já vystoupím. Rozhlídnu se po chodbě. Nejdřív doleva a pak doprava. Schody jsou napravo, a tak vykročím doprava. Z dveří E13 se ozývá křik. Předpokládám, že dávají alkoholově závislému injekci na uklidnění. Tady to dobře znám. Někteří alkoholově závislí jsou blázni. Jednou tu jeden ukousl doktorovi kus prstu, když mu dával injekci. Zrychlím krok a už jsem na schodech. Seběhnu je a jsem ve čtvrtém patře, tam, kde jsem chtěla být. Nebo nechtěla? Stále nevím, jestli to mám udělat. Není to zbytečné? Život mám jen jeden, tak jdu do toho.

Vyjdu a čtu si nahlas čísla na dveřích. „D39, D40, D41, D42, D43, D44, D45". Je to tady. Nádech, výdech, nádech, výdech. Proč jsem ale tak nervózní? Utřu si pot z čela, vytáhnu si své černé džíny, kudrnaté vlasy si dám za ucho, naposledy vydechnu a jdu dovnitř.
Otevřu dveře a všechny obličeje upřou pohled na mě. „David Welsh?" zeptám se lehce a vytáhlý pán s hnědými vlasy až ke krku mi odpoví: „David Welsh odešel asi před hodinou". Tak to jsem nečekala.

„Jak vám mohu pomoci?" zeptá se přátelsky a já si dám s odpovědí na čas. David Welsh byl můj oblíbený doktor a byl jediný, komu jsem se svěřovala. I teď jsem se mu chtěla svěřit, co se stalo při pandemii. Teď, když tu není on, co mám dělat? Nebudu srab a řeknu, proč jsem tady.
„Já jsem Heather. Heather Wilsonová. David byl můj doktor a já jsem mu chtěla něco sdělit," odpovím a podívám se na zem. Pak zvednu hlavu a vidím, jak jeden muž z lidí, co tu sedí v kroužku a mají schůzku, se na mě podívá s takovým výrazem, jako by mě chtěl ubodat. Rychle odvrátím oči a podívám se na toho doktora.
„Je to, co jsi mu chtěla sdělit, nějak osobní, Heather?"
Proč se na to ptá? Co bude chtít?
„Ne, neřekla bych, že je to nějak extra osobní, co by bylo jen mezi námi." Ať si nemyslí, že něco tajíme.
„Tak by nebyl problém, kdybys to sdělila nám všem tady, že?"
Zrudla jsem. Cítím to a úplně vidím, že začnu koktat.

„Já, já…," samozřejmě, že koktám.
„Ale jen se nám vypovídej, my tady nemáme tajemství," řekne mi, jako bych byla opravdu jedna z nich, ze závislých, ale já už nejsem.
„To asi nebude potřeba, není to nic závažného," odpovím nervózně a znovu se podívám na zem.
„Jen povídej, Heather," řekne klidně a nasadí šibalský úsměv. Mnu si v ruce minci, kterou jsem dostala, když jsem odešla z léčebny. Čtyři měsíce. Čtyřměsíční mince jí říkám. Ať už to mám za sebou. Ty hrozné doby, co jsem byla závislá. Tímhle to ukončím.
„Tak jo, proč ne," nasadím ironický, ale uvěřitelný úsměv a spustím.
„Moje jméno je Heather Wilsonová a byla jsem drogově závislá. Jako vy." Rozhlížím se po místnosti.
„Přiznejte si to, vy asi popravdě nechcete přestat, že?" To jsem neměla říkat, bude to vypadat, že je pobízím, aby v tom pokračovali. Musím to přetočit na druhou stranu.

„Dělá vám to radost, jste v jiném světě. Já taky nechtěla přestat, ale drogy mi zničily život a já prostě přestat musela.
Na podzim roku 2019 mě odsud propustili…," na chvíli se zastavím, vyndám si ruce z kapes a utřu si slzu, co mi teče po pravé tváři. Mluvení o tom mi ubližuje.
„…a já zase začala brát drogy. Bylo to zpátky a já zase nemohla přestat. Jednou jsem se předávkovala pervitinem a převezli mě do nemocnice. Mám z toho poškozený mozek a paměť, všude si s sebou tahám papírek s informacemi o sobě."
Vytáhnu svůj zmuchlaný papírek z kapsy a ukážu ho lidem kolem mě. Všichni si ho prohlížejí a vypadají docela zaujatě.
„Stejně jsem s drogami pokračovala už řidčeji, ale stejně. Měla jsem se sem vrátit a podstoupit celou léčbu znovu. Dokud nepřišla pandemie.
Pro určité to muselo být hrozné, bylo to hrozné, ale mně to pomohlo. První dva měsíce jsem ale byla na okraji zhroucení. Nikde jsem drogy nemohla sehnat. Tím jsem se později zbavila své závislosti. Nezní to dobře, ale taky je to způsob. Dlouhé schody ke štěstí za času pandemie, by se dalo říci," usměju se a dvě slzy my stečou po nosu na moje boty.

„Tahle zpráva o mém konci závislosti neměla být pro vás, tak se na mne nemůžete zlobit, že jsem vám přerušila schůzku, nebo že vám moje řeč nic nedá. Ale zapamatujte si, že jste silní, že to zvládnete. I já, čtyřiadvacetiletá smažka, jsem to zvládla, a to mnohem horším způsobem. A že všechno zlé je pro něco dobré, jako pandemie pro mne."
Přestala jsem mluvit, protože už nebylo, co říci, ale stejně nechápu, že jsem tohle všechno řekla spatra.
Muž, co se na mě předtím vražedně díval, začal pomalu a jemně tleskat. Přidali se i ostatní, a nakonec i doktor, který mě následovně pohladil po zádech, což bylo nepříjemné a příjemné zároveň.
Šlo to líp, než jsem si myslela. Myslela jsem, že nebude žádná reakce, že odejdu s brekem a budu za hloupou, že jsem sem lezla. Usmála jsem se, poslední slzy mi stekly po tváři, tentokrát slzy štěstí.

Podívala jsem se na doktora.
„Děkujeme, Heather, za tohle povzbuzení. Můžeš jít, nebo zůstat, je to na tobě."
„Děkuju, ale asi půjdu, ať je tohle všechno za mnou," odpovídám a doktor mi otevře dveře. Kouknu se na lidi, co tam sedí, a muž, co na mě neměl úplně dobrý první dojem, má v očích střípek naděje.
Odejdu ze dveří a mám dobrý pocit.
Díky pandemii je to za mnou.